

Gönül

– İbrahim Kilik · 30 Haziran 2010

Dağ başında yoldaş idim çobana.
Sakindim sükunum yeterdi bana.
Gönül bu işleri başıma açtın.
Taş bulamaz oldum artık sapana.

Yâr dedim yarıldı yer yedi kere.
Hasret kaldım dal boyludan habere.
Dağlara kar yağdı ovaya dolu.
Terazi yok içimdeki kedere.

Suna boylu yâri düşümde gördüm.
Hayal âleminde saçların ördüm.
Hasret bir çiğ olup düştü bağrıma.
Aşk dağında azıksızdım ve kördüm.

Gönül dilim varmaz hâlimi arza.
Tahammül kalmadı candaki naza.
Bu perişan hâle benzedim güze.
Akıl sır ermiyor sendeki raza.

Ey gönül yaş elli bırak yakamı.
İstersen acıma boz fıyakamı.
Kendini hep onsekizde sanırsın.
Sendeki gaflet mi yoksa şaka mı?

Git gönül git artık uğraşma benle.
Aşk köprüsü boy ölçüşür ecelle.
Boran şimdi burda sevda dağları.
Bu işler içinden çıkmaz mecelle.
Ankara,30.06.2010 İ.K